

GOVOR ŽUPANA IVICE LUKANOVIĆA

Dan Primorsko-goranske županije 2026.

Poštovane dame i gospodo, predstavnici vjerskih i svjetovnih institucija, predstavnici javnih službi, gospodarstvenici, društveni djelatnici, poštovani dobitnici županijskih nagrada svi ostali prisutni uzvanici i gosti, srdačan pozdrav svima.

Rijetka je prilika da je među nama predsjednik Hrvatskog Sabora, pa posebno pozdravljam gospodina Gordana Jandrokovića.

Svih Vas Pozdravljam povodom obilježavanja Dana Primorsko-goranske županije i zahvaljujem se na Vašem dolasku.

Danas slavimo rođendan Primorsko-goranske županije, županije koja se u našoj prekrasnoj domovini, ističe svojom raznovrsnošću, prekrasnom prirodom i vrijednim i sposobnim ljudima. 265.000 naših stanovnika naš su najveći potencijal. Bioraznolikost i fantastična priroda, naš su kapital i velika obaveza, a multikulturalnost, tolerancija i uključivost koji nas krasi, naš su blagoslov i civilizacijski doseg kojeg moramo čuvati kao „zjenicu svoga oka“.

Vaš odaziv i ova puna dvorana odražava veličinu i značaj naše županije, ali nam istovremeno govori i o tome koliko su važni poslovi koje moramo obavljati kako bi kvalitetno služili zajednici i našim građanima i na taj način ispunjavali smisao svog postojanja. Započet ću ovo moje izlaganje jednom kratkom istinitom pričom i osvrnuti ću se na jedan drugi rođendan koji je po mom mišljenju poseban uvodnik u ovo moje obraćanje.

Županija danas slavi trideset treći, a prije točno tjedan dana Josip Valković, u domu za starije na Kantridi je proslavio svoj 102 rođendan. Bila je to krasna proslava na koju sam se i sam odazvao. Puno sam u životu učio i naučio od starijih ljudi pa je tako bilo i ovoga puta. Barba Josip - vitalan stogodišnjak izuzetne karijere, okupio je tom prilikom dvadesetak ljudi. Došla je obitelj, prijatelji, nekoliko gostiju i novinara, jedno vrlo veselo i ugodno društvo. Tom je prilikom, barba Josip u odijelu, dotjeran kao i svakog dana, stajao je na nogama, strpljivo i dugo odgovarao na novinarska pitanja.

Kako Vam je tu Barba ? Fino i dobro, imamo stalno neke aktivnosti, stalno nešto delamo. Nema ništa od ljenčarenja. A na pitanje: “kako je to nekad bilo kad ste bili mlad ?” barba Josip je rekao.

Živjelo se teško, puno se delalo, teških poslova, najviše u poljoprivredi, u polju. Malo su ljudi tražili i puno se mučili. A plaća, a mirovina!? Na mirovinu niko nije računao. DJECA SU TADA BILA MIROVINA. To je bil zatvoreni krug - prvo ti brineš o njima, a onda oni o tebi ...

Ta moćna kratka rečenica "DJECA SU TADA BILA MIROVINA" izgovorena u domu za starije na Kantridi ostavila je na mene snažan dojam i vjerujem da ću je pamtiti do kraja života.

Ne samo zato što sam zajedno sa mojim bratom bio mirovina mojim roditeljima, niti zato što priželjkujem da moja djeca mojoj supruzi i meni budu mirovina nego zato što nam nova priča jako puno govori.

Ona nam govori koliko su promjene velike i kojom brzinom se sve mijenja.

Govori nam kojim brzinom se mijenjaju vrijednosti koje živimo, očekivanja ljudi, ljudske potrebe, a i odnosi među ljudima. Ova kratka, topla i ljudska priča pokazuje koliko se sve promijenilo u samo sto i dvije godine.

I ono najvažnije - za baš ovu priliku! Govori nam kako se mijenja društvena uloga i značaj obitelji, a samim tim kako se mijenjaju značaj i zadaci zajednice i javnih servisa. Školstvo, zdravstvo, socijala ...

Kad pogledamo djelokrug rada Županija, to nam dovoljno govori o tome koliko na sebe moramo preuzeti zadataka i poslova koje je prije obavljala obitelj.

Ova priča nam govori koliko imamo ozbiljan i težak zadatak ...

Kako bismo našli odgovor na ove zadatke i izazove kontinuirano treba raditi na podizanju efikasnosti naših službi. Kako bi pratila ritam promjena potreba naših žitelja, administracija mora brže mijenjati procedure, obrasce i postupke. Uvijek bismo trebali razmišljati kako zadržati ljude i njihove potrebe u prvom planu. Na tom planu puno radimo.

Od prvih dana ovog mandata smo u kontinuiranoj i mirnoj reorganizaciji. Preispitujemo efikasnost dosadašnjih mjera i poticaja, sagledavamo smislenost naših javnih poziva. Povećavamo administrativne kapacitete u segmentu izdavanja akata za gradnju i vođenje županijskih razvojnih projekata. Vraćamo se poslovima i zadacima koji imaju regionalnu komponentu i usporavamo usitnjene plasmane koji nisu na strateškoj razini. Nema spektakularnih lomova, ali radimo u tišini na ovom planu svaki dan.

Za provođenje velikog razvojnog ciklusa kakvog želimo, treba izgraditi efikasan i motivirani administrativni sustav. Često naglašavam mojim bliskim suradnicima. Radimo vrlo dobro, ali ima prostora za napredak.

Svaki upravni odjel i svaki pojedini zaposlenik u sustavu, ima mogućnost popraviti stanje u društvu i osigurati bolji servis građanima. Uostalom, svi smo mi građani i korisnici tih istih servisa.

Sada riječ dvije o našim planovima i ciljevima. To je okvir na koji sam fokusiran i kojem se svaki dan vraćam. U tom smislu smo postavili jasne i dobre ciljeve i dali velika, ali realna obećanja.

U ovoj prvoj godini mandata, županijski investicijski ciklus u 2025. može se svesti na nekoliko glavnih prioriteta: jednosmjenska nastava i modernizacija školstva, jačanje zdravstvene mreže, povećanje kapaciteta za starije osobe, ravnomjerni razvoj Gorskog kotara, otoka i manjih sredina, te ciljane potpore gospodarstvu i demografskoj obnovi.

Kroz naš proračun vidljivo je da su u ovoj godini u tijeku realizacije projekti ukupne vrijednosti 162 milijuna eura, to znači da je naša najava o investicijama vrijednosti 500 milijuna eura kojim želimo potaknuti razvoj i te kako realna.

Zbog moje uvodne priče izdvojit ćemo samo aktivnosti vezano za najavljenih 500 kreveta u domovima za starije.

U zatvorenom krugu obiteljske kulture i solidarnosti, o kojem je govorio barba Josip, kada prvo ti brineš o djeci, a onda u starosti djeca o tebi, nije bilo potreba za izgradnjom domova za starije. Sada je to puno drugačije i nedostatak kapaciteta u domovima naš najveći izazov. Na listama čekanja imamo 3.500 starijih osoba, a na raspolaganju 787 kreveta.

Na tom planu puno radimo. Do kraja godine biti će gotovi radovi na objektima u Delnicama i u Kostreni i 200-tinjak kreveta će u funkciju. Novi objekti u Cresu i Opatiji su u fazi projektiranja i ishodovanja dozvola i tu očekujemo ukupne kapacitete od 250 kreveta. Otkupili smo nedavno napušteni hotelski objekt u Gerovu u kojem planiramo 150-200 kreveta, a razmatramo mogućnosti kako bi u županijskim objektima u Jelenju i Vrbovskom koji sada nisu u funkciji dobili dodatne kapacitete od otprilike 250 kreveta.

U ovom trenutku se čini da je naš plan od 500 kreveta u mandatu vrlo izgledan i da ćemo obećanje ispuniti. Kad tome pridodamo da je gotova energetska obnova na domu Kartec u Krku i pri kraju obnova našeg doma Kantrida treba reći da ćemo u narednim godinama zaista napraviti veliki iskorak.

Kako sam rekao nedavno u Opatiji: „Izazova ne nedostaje, ali nećemo tražiti izgovore – tražit ćemo rješenja...“. Nastavljamo posao s ciljem da bolje iskoristimo naše potencijale, ubrzamo razvoj naše Županije i učinimo je po mjeri svakog čovjeka.

Naša otvorenost i tolerancija koja se na ovim prostorima gradila desetljećima veliki je blagoslov pa se lakše dogovaramo i svađamo se manje nego ljudi u ostatku Hrvatske. Moramo to sačuvati, još bolje upravljati sustavima i javnim servisima, ojačati institucije kako bi bolje služile građanima i pokazati svojim primjerom da se predanost i ozbiljan rad isplati.

I na samom kraju nekoliko riječi zahvale našim ovogodišnjim laureatima i dobitnicima županijskih nagrada. Pred nekima od Vas je još puno posla i puno prilika da date svoj aktivni doprinos. Ova je nagrada za Vas poticaj da aktivno nastavite doprinositi zajednici i Vašim kolektivima. Za neke od Vas ovo je priznanje nagrada za Vaša životna dostignuća i Vaš doprinos, kojima ste u svom životu pomagali ljudima i zajednici. Nije ni za Vas posao gotov. Vaša mudrost i Vaši savjeti, mnogima mogu biti inspiracija tako da i oni poput Vas ostave iza sebe duboki trag u našem društvu. Sve Vas je naša županijska zajednica u ovoj prilici prepoznala i istaknula i ja Vam na tome iskreno čestitam.

Svim stanovnicima naše lijepe Županije čestitam naš Dan i želim da u vremenima koja dolaze zadržimo sigurnost i mir i da nas svih prate dobro zdravlje, uspjeh i sreća.

Poštovane dame i gospodo svima Vama još jednom hvala što ste danas došli uveličati Dan Primorsko goranske županije. Zaplješćite još jednom našem rođendanu, našim ovogodišnjim laureatima i junaku iz moje priče barba Josipu Valkoviću.

Hvala Vam na pažnji.